วช.๐๑

วิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์
เรื่อง พัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖

ผู้วิจัย

นางสาวแสงจันทร์ ยืนยาว
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

โรงเรียนวังข่าพัฒนา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุรินทร์
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กลุ่มบริหารวิชาการ โรงเรียนวังข่าพัฒนา
ที่ ๑๒๘ / ๒๕๖๗ **วันที่** ๑๘ เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๗
เรื่อง ส่งรายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนวังข่าพัฒนา

ตามที่ข้าพเจ้านางสาวแสงจันทร์ ยืนยาว ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่จัดการเรียนรู้ในวิชาประวัติศาสตร์ไทย ซึ่งพบว่าในปีการศึกษา ๒๕๖๖ นักเรียนมีปัญหาการเรียนรู้ขาดความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ข้าพเจ้าจึงทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบJigsaw) โดยข้าพเจ้าได้นำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนวังข่าพัฒนา

บัดนี้ ข้าพเจ้าดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงขอส่งรายงานการวิจัยในชั้นเรียนประจำภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๖ มาดังนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา

ลงชื่อ .....
(นางสาวแสงจันทร์ ยืนยาว)
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

ลงชื่อ .....
(นางสาวแสงจันทร์ ยืนยาว)
หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

ความคิดเห็นหัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ

..... – ไม่ทราบ – .....

.....

ลงชื่อ .....
(นางสาววิวรรณ นาคกระแสร์)
หัวหน้ากลุ่มบริหารวิชาการ

ความคิดเห็นผู้อำนวยการโรงเรียน

.....

.....

ลงชื่อ .....
(นายธีรวัฒน์ สุระศร)
ผู้อำนวยการโรงเรียนวังข่าพัฒนา

CS สแกนด้วย CamScanner

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบJigsaw)

บทคัดย่อ
นางสาวแสงจันทร์ ยืนยาว

1. จุดมุ่งหมายการวิจัย

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ทำให้ผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

2. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

2. ความสนใจในวิธีสอนวิชาภูมิศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

3. วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1.1 กลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังข่าพัฒนา อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน

3.1.2 ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยรูปแบบของการวิจัยซึ่งใช้กลุ่มเดียวมีลักษณะของการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test)
ดังสัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

T1 แทน คะแนนทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดกระทำ คือการใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

T2 แทน คะแนนทดสอบหลังเรียน

3.2. วิธีดำเนินการวิจัย

3.2.1 อธิบายถึงการเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีประเมินผลการเรียนรู้

3.2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pret - test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผล สัมฤทธิ์และแบบทดสอบวัดความสนใจในเรื่องงบการเงินซึ่งผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพแล้ว

3.3.3 ดำเนินการวิจัยโดยทำการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

3.3.4 เมื่อสอนครบ 2 คาบแล้ว ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับฉบับที่ใช้ก่อนการทดลอง

3.3.5 ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจในเรื่องภูมิเศรษฐศาสตร์และโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) แล้วนำผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ภายในกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent Sample ตามสมมุติฐานข้อที่ 1

4.2 เปรียบเทียบความสนใจ ภายในกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent Sample ตามข้อสมมุติฐานข้อที่ 2

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าและวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปได้ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจวิธีการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) จากผลการวิจัยได้อภิปรายตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้ ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(โดยใช้เทคนิคการสอนแบบJigsaw)จากสมมุติฐานข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันจากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนการทดดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 นั่นแสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) หลังการทดลองมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจริง ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้านความสนใจในวิธีการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/15 โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) จากสมมุติฐาน ข้อที่ 2 ด้านความสนใจในวิธีการจัดการเรียนรู้รายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

คำนำ

การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน เรื่อง เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) โรงเรียนวังข่าพัฒนา จังหวัดสุรินทร์ ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ฉบับนี้ได้จัดทำขึ้นโดย มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ วิชาประวัติศาสตร์และเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถของครูผู้สอน ในการจัดการเรียนการสอนที่เป็นประโยชน์โดยตรงแก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

แสงจันทร์ ยืนยาว
ผู้วิจัยในชั้นเรียน

สารบัญ

เรื่อง	**หน้า**
บทคัดย่อ	ก
คำนำ	ค
สารบัญ	ง
บทที่	1
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
สมมติฐานของการวิจัย	1
ขอบเขตของการวิจัย	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	2
ความสำคัญและประโยชน์	3
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	6
บทที่ 3 วิธีการศึกษา	9
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	9
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	9
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ	10
การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
การวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 4 ผลการศึกษา	13
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	16
บทที่ 5 สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	17
สรุปผลการวิจัย	17
อภิปรายผล	18
ข้อเสนอแนะ	19
บรรณานุกรม	20

สารบัญตาราง

เรื่อง **หน้า**

ตารางแสดงผลการวิเคราะห์
ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) 10
ตารางที่ 2 แบบแผนงานวิจัย 10
ตารางที่ 3 การประเมินผลก่อนและหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 13
ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง พัฒนาการอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 14
ตารางที่ 5 เปรียบเทียบการประเมินผลก่อนการเรียนและหลังเรียน จากแบบสอบถามวัดความสนใจ โดยการใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) 15
ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างก่อนการเรียนและหลังเรียน วิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง พัฒนาการ โดยการใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) 16

บทที่ 1
บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาประวัติศาสตร์เป็นวิชาที่จะช่วยทำให้ผู้เรียนเข้าใจพัฒนาการของมนุษย์ชาติอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน และการเปลี่ยนแปลงหรือความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ต่างๆ ตลอดจนช่วยให้เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย ตลอดจนมี่ความรัก ความภาคภูมิใจในความเป็นไทย และในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระที่ 4 ประวัติศาสตร์ ได้ระบุตัวชี้วัดที่ผู้เรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จะต้องบรรลุได้แก่ วิเคราะห์ความสำคัญของเวลาในการศึกษาประวัติศาสตร์ เทียบศักราชตามระบบต่างๆ ที่ใช้ศึกษาประวัติศาสตร์ นำวิธีการทางประวัติศาสตร์มาใช้ศึกษาเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ อธิบายเรื่องราวทางประวัติศาสตร์สมัยก่อนสุโขทัยในดินแดนไทยโดยสังเขป วิเคราะห์พัฒนาการของสุโขทัยในด้านต่างๆ วิเคราะห์อิทธิพลของวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทยสมัยสุโขทัยและสังคมไทยในปัจจุบัน อธิบายพัฒนาการทางสังคมเศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ระบุความสำคัญของแหล่งอารยธรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ด้านครูผู้สอนพบว่ารายวิชาประวัติศาสตร์ เป็นรายวิชาที่นักเรียนให้ความสำคัญน้อย ค้นคว้าข้อมูลความรู้ด้วยตนเองไม่ได้ ตลอดจนไม่ชอบอ่านหนังสือแบบเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนไม่ให้ความสนใจในการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ เนื่องจากเห็นว่าเป็นวิชาที่มีเนื้อหาเยอะทำให้ไม่พยายามที่จะทำความเข้าใจ ไม่ซักถามข้อสงสัย ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้สอนรายวิชาประวัติศาสตร์ จึงได้คิดค้นรูปแบบนวัตกรรม ได้แก่ วิธีการสอนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบJigsaw) เพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมขาดความสนใจเพื่อช่วยเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ และสร้างความสนใจของนักเรียนโดยกำหนดให้มีการจัดกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ที่เหมาะสมสอดคล้องกับจุดประสงค์และเนื้อหาสาระ และกำหนดสื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละแผนการสอน

ผู้วิจัยหวังว่า เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ตามแผนการสอนที่มีจุดประสงค์ เนื้อหาสาระ โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) แล้วนักเรียนจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน การวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นการวิจัยที่ดำเนินตามแผนการจัดการเรียนรู้และแสดงการวิเคราะห์ผลการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ และความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องพัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้วิธีสอนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ทำให้ผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพโดยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

2. ความสนใจในวิธีสอนวิชาประวัติศาสตร์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีขอบเขตการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือการศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส21104 เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย โดยใช้การสอนแบบร่วมมือสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2. กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย

กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังข่าพัฒนา อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ตัวแปรต้น ได้แก่การสอนโดยกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบJigsaw) วิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส21104 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังข่าพัฒนา อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลจากการศึกษาผลสัมฤทธิ์และความสนใจในการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส21104 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1/15 โดยใช้การสอนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบJigsaw) โรงเรียนวังข่าพัฒนา อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์

ระยะเวลาที่ใช้ในการทำวิจัยครั้งนี้

ดำเนินการในช่วง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โดยดำเนินการจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนรู้ 1 คาบ/ สัปดาห์ ชั่วโมงละ 50 นาที จำนวน 2 คาบ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนของนักเรียนที่ได้จากการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเครื่องมือเป็นข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นเองและได้ตรวจสอบคุณภาพแล้ว

2. ความสนใจ หมายถึง การที่นักเรียนแสดงออกถึงความรู้สึกชอบ และพอใจในวิธีสอนรายวิชาประวัติศาสตร์ ที่ใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) และเอาใจใส่ต่อวิชาคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการเบื้องต้นด้วยการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมจากการศึกษาค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลต่างๆการทำแบบฝึกหัดด้วยความพอใจมีความกระตือรือร้นและสนใจต่อการเรียนวิชาคอมพิวเตอร์และระบบปฏิบัติการเบื้องต้น และสนใจซักถามปัญหา ในเรื่องที่ครูสอนเมื่อมีข้อสงสัย สนทนาโต้แย้งอภิปรายปัญหาในเรื่องที่เรียน ติดตามเอกสาร หนังสือพิมพ์ หรือตำราเรียนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนด้วยความสมัครใจซึ่งจะวัดได้จากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีสอนประวัติศาสตร์ที่ผู้วิจัยได้ปรับปรุงข้อคำถาม เพื่อให้สอดคล้องกับวิธีการสอนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) จากแบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีสอนของ เรวัตร กีฏ วิทยา และ ปริยฉัตร พรหมศรี ที่สร้างขึ้นตามหลักการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับของ ลิเคร์ท (Renniss Likert)

3. วิชาประวัติศาสตร์ หมายถึง เป็นวิชาที่ว่าด้วยพฤติกรรมหรือเรื่องราวของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในอดีต ร่องรอยที่คนในอดีตสร้างเอาไว้ เป้าหมายของการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ คือ การเข้าใจสังคมในอดีตให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด เพื่อนำมาเสริมสร้างความเข้าใจในสังคมปัจจุบัน

4. กิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้ รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่ม

5. เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw หมายถึง วิธีการสอนแบบร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ครูแนะนำทักษะในการเรียนรู้ร่วมกัน และจัดนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ประมาณ 4-5 คน ครูแนะนำเกี่ยวกับระเบียบของกลุ่ม บทบาทหน้าที่ของสมาชิกกลุ่มแจ้งวัตถุประสงค์ของบทเรียนและการทำกิจกรรมร่วมกัน และการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับการทำกิจกรรมกลุ่ม

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการสอน

2.1 แบ่งเนื้อหา เรื่องรัฐโบราณและรัฐไทยในดินแดนไทย ออกเป็นหัวข้อย่อย ๆจำนวน 4 หัวข้อ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกกลุ่มแล้วจัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้มีความสามารถคละกันเรียกว่า “กลุ่มบ้าน”

2.2 ครูมอบหมายงานให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มบ้านศึกษาเนื้อหาในหัวข้อที่ต่างกันพร้อมกับแนะนำเนื้อหา แนะนำแหล่งข้อมูลที่สามารถศึกษาเพิ่มเติม

2.3 ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากกลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงานและศึกษาร่วมกันในหัวข้อนั้น เรียกกลุ่มนี้ว่า “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ”

2.4 สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเชี่ยวชาญเมื่อได้ศึกษาร่วมกัน ได้ทำความเข้าในเนื้อหาและสรุปเป็นความรู้เรียบร้อยแล้ว แต่ละคนออกจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปยังกลุ่มบ้านของตนแล้วผลัดกันอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนได้ศึกษาให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกหัวข้อ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ครูตรวจสอบว่าผู้เรียนได้ปฏิบัติหน้าที่ครบถ้วนแล้วหรือยัง ผลการปฏิบัติเป็นอย่างไร เน้นการตรวจสอบผลงานกลุ่มและรายบุคคล ในกรณีที่ทีนักเรียนที่ยังไม่เข้าใจครูต้องซ่อมเสริมส่วนที่ยังขาดตกบกพร่อง ผู้เรียนและครูช่วยกันสรุปบทเรียน ถ้ามีสิ่งที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจครูอธิบายเพิ่มเติม

ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินผล ผู้เรียนและครูช่วยกันประเมินผลการทำงานกลุ่มและพิจารณาว่าอะไรคือจุดเด่นของงานและอะไรคือสิ่งที่ควรปรับปรุง จากนั้นครูทดสอบความรู้แล้วให้คะแนนกลุ่มและรายบุคคล

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการศึกษาวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส21104 ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยนำกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) มาใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการ

เรียนวิชาประวัติศาสตร์แตกต่างกัน และเป็นวิธีการสอนที่สร้างความสนใจทำให้นักเรียนรู้สึกว่าเนื้อหาวิชาที่จะเรียนวิชาประวัติศาสตร์ ไม่ได้ยากอีกต่อไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งนำกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ทำให้ได้กิจกรรมที่ใช้ในการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ โดยแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกในกลุ่ม นักเรียนฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่มและทุกคนได้นำเสนอความรู้และผลงานที่ได้รับจากการศึกษาของตนเอง

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนปทุมวิไล อำเภอในเมือง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2566 จำนวน 26 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส21104 ดีขึ้น

2. ครูผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส21104 ได้แผนการจัดการเรียนรู้และเครื่องมือประเมินผลการเรียนที่มีคุณภาพสำหรับที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

บทที่ 2
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพ

คำอธิบายรายวิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส21104 ศึกษาวิเคราะห์ พัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัย ในด้านการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาไทย สมัยสุโขทัย ความเสื่อมของอาณาจักรสุโขทัย ที่ตั้งและสภาพภูมิศาสตร์ที่มีผลต่อพัฒนาการทางประวัติศาสตร์ สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ความร่วมมือผ่านการรวมกลุ่มเป็นอาเซียนที่ถือว่าเป็นพัฒนาการของภูมิศาสตร์ ที่ตั้งและความสำคัญของแหล่งอารยธรรมใน ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ อิทธิพลของอารยธรรมโบราณในดินแดนไทยที่มีพัฒนาการของสังคมไทยสมัยปัจจุบัน โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการสืบค้นข้อมูล กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการกลุ่ม กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการแก้ปัญหา และวิธีการทางประวัติศาสตร์

เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจถึงความสำคัญของเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ สามารถใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์มาวิเคราะห์เหตุการณ์ต่างๆ อย่างเป็นระบบ เข้าใจความเป็นมาของชาติไทย พัฒนาการด้านต่างๆ วัฒนธรรมไทย ภูมิปัญญาไทย มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ซื่อสัตย์สุจริต มีวินัย ใฝ่เรียนรู้มุ่งมั่นในการทำงาน รักความเป็นไทย และมีจิตสาธารณะ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คุณลักษณะและความรู้ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอน หรือประมวลประสบการที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอนทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของสมรรถภาพสมอง ซึ่งสามารถวัดออกมาได้เป็นคะแนน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ปริญญานิพนธ์ของเกียติศักดิ์ ส่องแสง)

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนJigsaw)

3.1 การเรียนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning)

การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นการจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความรู้ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงในการเรียนรู้และในความสำเร็จของกลุ่ม ทั้งโดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปันทรัพยากรการเรียนรู้รวมทั้งการเป็นกำลังใจแก่กันและกัน คนที่เรียนเก่งจะช่วยเหลือคนที่อ่อนกว่า สมาชิกในกลุ่มไม่เพียงแต่รับผิดชอบต่อการเรียนของตนเองเท่านั้น หากแต่จะต้องร่วมรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของเพื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มความสำเร็จของแต่ละบุคคล คือ ความสำเร็จของกลุ่ม

3.2 เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw หมายถึง วิธีการสอนแบบร่วมมือและการถ่ายทอดความรู้ระหว่างเพื่อนในกลุ่ม ขั้นตอนกิจกรรมประกอบด้วย

3.2.1 ครูแบ่งเนื้อหาที่จะเรียนออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ให้เท่ากับจำนวนสมาชิกกลุ่ม

3.2.2 จัดกลุ่มผู้เรียนโดยให้มีความสามารถคละกัน เรียกว่า “กลุ่มบ้าน”(Home Groups) แล้วมอบหมายงานให้สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มบ้านศึกษาเนื้อหาในหัวข้อที่ต่างกัน

3.2.3 ผู้เรียนที่ได้รับหัวข้อเดียวกันจากกลุ่มบ้านแต่ละกลุ่มมานั่งด้วยกัน เพื่อทำงานและศึกษาร่วมกันในหัวข้อนั้น เรียกกลุ่มนี้ว่า “กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ” (Expert Groups)

3.2.4 สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มเชี่ยวชาญเมื่อได้ศึกษาร่วมกัน ได้ทำความเข้าในเนื้อหาและสรุปเป็นความรู้เรียบร้อยแล้ว แต่ละคนออกจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญกลับไปยังกลุ่มบ้านของตน แล้วผลัดกันอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนได้ศึกษาให้สมาชิกในกลุ่มฟังจนครบทุกหัวข้อ

3.2.5 ครูทดสอบเนื้อหาที่ศึกษาแล้วให้คะแนนรายบุคคล

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

4.1 ความหมายของความสนใจ

ความสนใจ เป็นสิ่งที่เกิดจากแรงจูงใจทำให้เรามีจิตใจที่จดจ่อต่อบุคคล สิ่งของหรือ กิจกรรมต่าง ๆ หรือเป็นความรู้สึกอย่ารู้อยากเห็น ที่เกิดจากการเรียนรู้ผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมตามความสนใจนั้น ๆ ความสนใจจึงเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะต้องทำให้เกิดเป็นอันดับแรกของกระบวนการเรียนรู้ มีนักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของความสนใจไว้ต่าง ๆ ดังนี้

วนิช บรรจง และคนอื่น ๆ (2515 : 32) ให้ความหมายว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งอันมีผลให้เอาใจใส่และกระทำกิจนั้น ๆ อยู่เสมอ ความสนใจเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องทำให้เกิดเป็นอันดับแรกของกระบวนการเรียนรู้

วิไลพร ดำสะอาด (2542 : 25) ให้ความหมายว่า ความสนใจ หมายถึงความรู้สึกชอบและเอาใจใส่ในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือได้พบเห็นในการทำงาน ความอยากรู้อยากเห็นต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งซึ่งแสดงออกโดยการขวนขวายที่จะเข้าร่วมหรือติดตามกิจกรรมต่าง ๆ เป็นความรู้สึกที่โน้มเอียงในการที่จะเลือกทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเกี่ยวข้อ พร้อมที่จะเสาะหาสิ่งสนใจด้วยความตั้งในและยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ

ดิวอี้ (Dewey. 1965 : 66) กล่าวว่า ความสนใจ คือความรู้สึกชอบหรือความพอใจที่มีต่อสิ่งหนึ่ง แนวคิดใดแนวคิดหนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

4.2 ลักษณะของความสนใจ

วนิช บรรจง และคนอื่นๆ (258 : 32-33) อ้างถึงคุณลักษณะของความสนใจ มีดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกหรือเจตคติที่เข้มข้นอยู่ในวงแคบ คือ คนเราจะต้องมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่าง ๆ ไป

2. ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล คนหนึ่งอาจจะมีความสนใจ ต่อสิ่งหนึ่งแต่คนหนึ่งอาจจะไม่สนใจต่อสิ่งนั้นเลยก็ได้

3. เมื่อมีความสนใจบุคคลย่อมมีความมุ่งหมายต่อสิ่งนั้นและเอาใจใส่จดจ่อต่อสิ่งที่ตนสนใจ

4. เมื่อเกิดความสนในต่อสิ่งใดแล้ว บุคคลย่อมมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น เช่น ต้องการอยากรู้อยากเห็นให้มากขึ้น ต้องการที่จะทำเป็น เป็นต้น

5. บุคคลย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ถ้ามีความสนใจต่อสิ่งนั้น ๆ อย่างแท้จริง

4.3 ความสนใจกับความสามารถทางการเรียน

จากความหมายและลักษณะของความสนใจที่กล่าวมา สรุปได้ว่า ความสนใจมีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการเรียน เพราะความสนใจเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น เกิดการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม ทำให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน สนใจต่อครูผู้สอน สนใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนสนใจวิชาที่เรียนและแสวงหาความรู้ในเรื่องนั้น ๆ อยู่ตลอดเวลา ก็จะทำให้นักเรียนมีความสามารถทางการเรียนและจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

4.4 การสร้างความสนใจในบทเรียน

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนควรคำนึงถึงความสนใจและความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วยการเรียนจึงจะประสบผลสำเร็จ ครูอาจตั้งคำถามกับตนเองว่าได้สอนวิชาต่างๆสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนหรือไม่ ให้งานให้กิจกรรมตามความสามารถความสนใจของนักเรียนหรือไม่ คำถามเหล่านี้จะเป็นเครื่องช่วยให้ครูทราบว่าควรจะจัดการเรียนการสอนอย่างไร

วนิช บรรจง และคนอื่น ๆ (258 : 33-34) เสนอแนะวิธีการสร้างความสนใจไว้ดังนี้

1. ก่อนจะสอนเรื่องใดก็จาม ต้องสร้างความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้น ๆ ให้แก่นักเรียนก่อน
2. จัดบทเรียนให้เหมาะกับความสามารถในการเรียนของนักเรียน
3. จัดกิจกรรมให้นักเรียนได้ทำงานได้สำเร็จเป็นชิ้นเป็นอัน
4. ชี้แจงให้นักเรียนเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้นักเรียนอยากเรียนและมีความสนใจในงานนั้นมากขึ้น
5. ในการสอนครูควรชี้ให้นักเรียนได้เห็นความน่าสนใจของเรื่องที่เรียน
6. จัดสภาพในการเรียนให้เป็นที่น่ารื่นรมย์
7. ในการสอนแต่ละครั้ง ครูควรจัดหาอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมมาใช้
8. ในการสอนแต่ละครั้ง ครูต้องมุ่งสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชานั้นควบคู่ไปด้วย
9. ควรจัดให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด
10. จัดบทเรียนให้มีความหมายต่อชีวิตของนักเรียน

สรุปได้ว่า การสร้างความสนใจในบทเรียน เป็นหน้าที่ที่สำคัญของครูผู้สอนที่จะต้องทำให้เกิดขึ้นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งจะต้องใช้เทคนิคและวิธีการสอนที่เร้าความสนใจดึงดูดความสนใจของผู้เรียนทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกอยากจะเรียนรู้ ติดตาม แสวงหาคำตอบเพื่อจะทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนต่อไป

4.5 การวัดความสนใจ

การที่จะวัดความสนใจ ให้ได้ผลถูกต้องที่สุด นั้นเป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะความสนใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันออกไป และขึ้นอยู่กังองค์ประกอบหลายประการ เช่น สติปัญญาอายุ เพศ สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์เดิม การพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ สภาพทางสังคมและเศรษฐกิจรวมถึงการศึกษา การประกอบอาชีพ ฯลฯ

โพเวลล์ (ไตรเทพ โห้โก. 2533 : 41 อ้างอิงจาก Powell. 1963 : 238) ได้เสนอวิธีวัดความสนใจซึ่งสามารถวัดได้โดยวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบวัดความสนใจ (Interest Inventories) โดยให้แสดงความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบต่อความต้องการต่างๆ ของแบบวัดความสนใจ

2. การใช้แบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open Ended Questionnaires) โดยให้อิสระในการตอบคำถามต่าง ๆ ของแบบวัดความสนใจ

3. การสัมภาษณ์ (Interviews) จะทำให้ผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้ การวัดความสนใจสามารถทำได้หลายวิธีการ การที่จะเลือกใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งนั้นจะต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหา และเทคนิควิธีการสอน เพื่อให้เกิดผลดีและวัดได้ตรงมากที่สุด สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีการสอนวิชาการบัญชีห้างหุ้นส่วน

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน คือ

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การดำเนินการทดลอง
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1อำเภอศีขรภูมิ จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 26 คน

2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส21104 เรื่อง อาณาจักรสุโขทัย โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

2.2 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และข้อสอบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ

2.3 แบบสอบถามวัดความสนใจในวิธีสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย อนึ่ง แผนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ผู้วิจัยได้นำเครื่องมือรายการที่ 1 คือ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ รหัสวิชา ส21104 โดยการใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ที่ได้ผ่านการปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญมาแล้ว และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ผ่านการหาคุณภาพโดยใช้การวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ IOC ส่วนแบบทดสอบวัดความสนใจ จากเอกสารงานวิจัยของวิไลพร ดำสะอาด (2544:) ที่ได้ผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพของเครื่องมือมาแล้ว โดยลำดับขั้นตอนพอสังเขป ดังนี้

1. ศึกษา วิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดการเรียนรู้ วิชาเรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการสร้างแผนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) จากเอกสารตำราและงานวิจัยต่าง ๆ ตลอดจนตัวอย่างกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) จากเอกสารเผยแพร่ความรู้ ผู้เชี่ยวชาญ

2. ศึกษาหลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

3. จัดแบ่งเนื้อหา เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย โดยใช้เวลา 2 ชั่วโมง

4. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 แผน เวลา 2 ชั่วโมง มีมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดเรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย เวลา 2 ชั่วโมง ตัวชี้วัด ส4.3ม.1/2 วิเคราะห์พัฒนาการของอาณาจักรสุโขทัยด้านต่างๆ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องสร้างขึ้นตามคำอธิบายรายวิชาและตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง มีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยพิจารณาจากมาตรฐานและตัวชี้วัด เป็นแนวทางในการทำแบบทดสอบ

2. ใช้การหาคุณภาพของแบบทดสอบโดยการใช้การวิเคราะห์ค่าวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ IOC โดยเลือกข้อที่มีความเที่ยงตรงมากกว่าหรือ เท่ากับ 0.5 ไว้เป็นข้อสอบปรนัยจำนวน 10 ข้อและอัตนัย 1 ข้อ ตามตารางที่ปรากฏดังนี้

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม	ค่า IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	1	1	1	3	1
2	1	1	1	3	1
3	1	1	1	3	1
4	1	1	1	3	1
5	1	1	1	3	1
6	2	1	1	3	0.67
7	1	1	1	3	1
8	1	1	1	3	1
9	1	1	1	3	1
10	1	1	1	3	1
1(อัตนัย)	1	1	1	3	1

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (IOC) สูตรของล้วน สายยศและอังคณา สายยศ 2539(197-198)

3. แบบทดสอบวัดความสนใจในวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง พัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ผู้วิจัยได้ใช้แบบของวิไลพร ดำสะอาด ที่ผ่านการทดสอบหาคุณภาพมาแล้ว

3.การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยรูปแบบของการวิจัยซึ่งใช้กลุ่มเดียวมีลักษณะของการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และทดสอบหลังเรียน (Post-test)

3.1แบบแผนงานวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง	ทดสอบก่อนเรียน	ทดลอง	ทดสอบหลัง เรียน
กลุ่มตัวอย่าง	T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในงานวิจัย

T1 แทน คะแนนทดสอบก่อนเรียน

X แทน การจัดกระทำ คือการใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

T2 แทน คะแนนทดสอบหลังเรียน

3.2 วิธีดำเนินการวิจัย

3.2.1 อธิบายถึงการเรียนโดยการใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ วิธีประเมินผลการเรียนรู้

3.2.2 ทดสอบก่อนเรียน (Pret - test) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบทดสอบวัดความสนใจในเรื่องงบการเงินซึ่งผ่านการตรวจสอบหาคุณภาพแล้ว

3.2.3 ดำเนินการวิจัยโดยทำการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในเรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย รหัสวิชา จำนวน 2 ชั่วโมง โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

3.2.4 เมื่อสอนครบ 2 ชั่วโมงแล้ว ทำการทดสอบหลังการทดลอง (Post - test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจซึ่งเป็นฉบับเดียวกันกับฉบับที่ใช้ก่อนการทดลอง

3.2.5 ตรวจแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจในเรื่องภูมิเศรษฐศาสตร์และโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) แล้วนำผลการวิเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติเพื่อทดสอบสมมุติฐาน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1 . เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ภายในกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent Sample ตามสมมุติฐานข้อที่ 1

2. เปรียบเทียบความสนใจ ภายในกลุ่มทดลองระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้ t-test for Dependent Sample ตามข้อสมมุติฐานข้อที่ 2

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณจากสูตร ดังนี้

5.1.1ค่าคะแนนเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\overline{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ผลคะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

5.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ . 2536:63)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X2 - (\sum X)2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

X 2 แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

5.2 สถิติในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

5.2.1 หาค่าดรรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบ และแบบสอบถามวัดความสนใจ ในวิธีสอนวิชาภูมิเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ภูมิเศรษฐศาสตร์และโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยคำนวณจากสูตรของ โรวิเนลลีและแฮมเบลตัน (ล้วน สายยศ และอังคณาสายยศ. 2539: 249) ดังต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดรรชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

5.2.2 หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (R) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของข้อสอบปรนัย จำนวน 10 ข้อ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบและตรวจข้อสอบของคุณหาญ สัตยารักษ์ คุณประยูร วิตา และคุณเสรี อินทร์คง และข้อสอบอัตนัย 1ข้อ โดยใช้เทคนิค 27%ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำจากตารางสำเร็จของ จุง เตห์ ฟาน (Chung TheFan. 1952 : 1-32)

5.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจสอนวิชาภูมิเศรษฐศาสตร์เรื่องภูมิศาสตร์และโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient) คำนวณจากสูตร ครอนบัค (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2539 :171-172)

5.3 สถิติที่ใช้ตรวจสอบสมมุติฐาน

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิธีการสอนวิชาภูมิเศรษฐศาสตร์ เรื่องภูมิเศรษฐศาสตร์และโครงสร้างของประเทศไทย ที่ได้จากการสอบก่อนเรียนและสอบหลังเรียน ภายในกลุ่มเดียวกัน คำนวณจากสูตร t-test for Dependent Sample (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 87) ตามสมมุตฐานในข้อ 1 และ ข้อ 2

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้ในการพิจารณาของการแจกแจงแบบที

D แทน ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

n แทน จำนวนคู่

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับทดสอบหลังการเรียน

$\sum D2$ แทน ผลรวมกำลังสองของความแตกต่างจากการเปรียบเทียบกันเป็นรายบุคคลระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการเรียนกับทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

X แทน คะแนนเฉลี่ย

S.D. แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แสดงการกระจายของคะแนน

D แทน ความแตกต่างของคะแนน

$\sum D$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของความแตกต่างของคะแนน ยกกำลังสอง

CV. แทน สัมประสิทธิ์การกระจาย เพื่อตรวจสอบคุณภาพการสอน

t - test แทน สถิติในการเปรียบเทียบความแตกต่าง

df แทน ชั้นแห่งความอิสระ (N - 1)

** แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง พัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 26 คน ตามแผนการสอนที่ 1ปรากฏ ผลดังตารางต่อไปนี้

นักเรียนคนที่	การประเมินผล		D	D^2
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	7	16	9	81
2	8	15	7	49
3	10	15	5	25
4	10	17	7	49
5	13	16	3	9
6	9	17	8	64
7	6	15	9	81
8	14	17	3	9
9	6	13	7	49
10	8	16	8	64
11	8	16	9	81
12	7	15	7	81
13	8	16	8	49
14	8	17	8	64
15	9	16	6	36

16	10	17	8	64
นักเรียนคนที่	การประเมินผล		D	D^2
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
17	9	16	6	36
18	10	15	6	36
19	9	14	8	64
20	6	16	5	25
21	8	15	7	49
22	5	12	7	49
23	5	11	6	36
24	8	13	5	25
25	10	14	4	16
26	9	16	7	49
N = 26 C.V. = 10.39	$\bar{X}$ = 8.58 S.D. = 2.18	$\bar{X}$ = 15.23 S.D. = 1.58	ΣD = 173	ΣD^2 = 1223

ตารางที่ 3 การประเมินผลก่อนและหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามแผนการสอนที่ 1

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนประเมินผลก่อนเรียนของนักเรียนชั้น ปวช.1 มีค่าเฉลี่ย 8.58 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.18) ส่วนการประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 15.23 (ค่าเบี่ยงเบนมาตฐาน1.58) ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า ΣD 173 และΣ D2 1223 ส่วนประสิทธิภาพการสอน(C.V.) มีค่าเท่ากับ 10.39 เมื่อเทียบกับเกณฑ์คุณภาพแล้วพบว่ามีค่าอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกันผลการวิเคราะห์ดังกล่าวปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4

การเปรียบเทียบความแตกต่างของการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน วิชาภูมิเศรษฐศาสตร์ เรื่อง ภูมิศาสตร์และโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย ของนักเรียนชั้น ปวช. 1

การประเมินผล	N	ΣD	ΣD2	t - test
ก่อนเรียน	26	173	1223	20.01**
หลังเรียน	26			

t 0.05 2.06 t 0.01 2.78

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 2 พบว่าเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t- test พบว่าค่า t 20 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงอาจกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่า

ก่อนเรียนอย่างเชื่อมั่นได้ที่ 99.%ผลการวิเคราะห์อนุมานได้ว่าสื่อหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้ตามแผนการสอนที่ 3 คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบJigsaw) มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นจริง เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบการประเมินผลก่อนการเรียนและหลังเรียน จากแบบสอบถามวัดความสนใจโดยการใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) 50 คะแนน

นักเรียนคนที่	การประเมินผล		D	D^2
	ก่อนเรียน	หลังเรียน		
1	18	45	27	729
2	20	38	18	324
3	25	38	13	169
4	25	43	18	324
5	30	40	10	100
6	22	43	21	441
7	15	38	23	529
8	25	43	18	324
9	15	33	18	324
10	20	40	20	400
11	18	40	22	484
12	20	38	18	324
13	20	40	20	400
14	22	45	23	529
15	25	43	18	324
16	25	45	20	400
17	25	48	23	529
18	16	38	22	484
19	27	48	21	441
20	20	46	26	676
21	13	42	29	841
22	13	40	27	729
23	24	43	19	361
24	20	40	20	400
25	15	43	28	784
26	25	46	21	441
N = 26 C.V. = 8.57	$\bar{X}$ = 20.88 S.D. = 4.58	$\bar{X}$ = 41.77 S.D. = 3.58	$\sum$D = 543	$\sum$D2 = 11811

คะแนนเต็ม 50 คะแนน

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนประเมินผลก่อนเรียนของนักเรียนชั้น ปวช.1 มีค่าเฉลี่ย 20.88 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 4.58 ส่วนการประเมินผลหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 41.77 (ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.58) ผลรวมของความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมีค่า ΣD 543 และΣD2 11811 ส่วนประสิทธิภาพการสอน (C.V.) มีค่าเท่ากับ 8.57 เมื่อเทียบกับเกณฑ์คุณภาพแล้วพบว่ามีค่าอยู่ในระดับดี เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของคะแนนการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยใช้ค่าสถิติ t - test สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกันผลการวิเคราะห์ดังกล่าวปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6

เปรียบเทียบความแตกต่างก่อนการเรียนและหลังเรียน วิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง พัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

การประเมินผล	N	ΣD	ΣD2	t - test
ก่อนเรียน	26	543	11811	24.54**
หลังเรียน	26			

t 0.05 2.06 t 0.01 2.78

** มีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 6 พบว่าเมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนการประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียนด้วย t- test พบว่าค่า t 24.54 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 จึงอาจกล่าวได้ว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างเชื่อมั่นได้ที่ 99.%ผลการวิเคราะห์อนุมานได้ว่าสื่อหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้ตามแผนการสอนที่ 3 คือการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) มีประสิทธิภาพในการทำให้นักเรียนมีความสนใจให้สูงขึ้นจริงตามสมมุติฐานข้อที่ 2

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์อนุมานได้ว่าสื่อหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้ตามแผนการสอนที่ 3 คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบJigsaw) มีประสิทธิภาพในการเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นจริง เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1และสื่อหรือวิธีสอนหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่ครูใช้ตามแผนการสอนที่ 1 คือ การสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) มีประสิทธิภาพในการทำให้นักเรียนมีความสนใจในวิธีการสอนมากขึ้นจริงตามสมมุติฐานข้อที่ 2

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี ที่ 1 โรงเรียนวังข่าพัฒนา จังหวัดสุรินทร์ ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบJigsaw) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงทดลอง โดยใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว รายละเอียดสรุป ได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ก่อนเรียนและหลังเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในวิธีการสอนก่อนเรียนและหลังเรียนวิชา ประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)

1. สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

2. ความสนใจในวิธีสอนวิชาเรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน

2. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวังข่าพัฒนา จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 1 ห้องเรียน รวม 26 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการสอนที่ 1 เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลองใช้พร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขแล้ว ใช้เวลา 4 ชั่วโมง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบชนิดปรนัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ และแบบทดสอบชนิดอัตนัย จำนวน 1 ข้อ มีลักษณะเป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ซึ่งแบบทดสอบนี้ผ่านการตรวจ-สอบคุณภาพมาแล้ว โดยการใช้การวิเคราะห์ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ **(IOC)**

2.3 แบบทดสอบวัดความสนใจ โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการหาคุณภาพมาแล้วจากเอกสารรายงานการวิจัยเรื่อง“การศึกษาความสามารถในการใช้ภาษาความคิดสร้างสรรค์และความสนใจในวิธีสอนภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้เพลงและเกมประกอบการสอนกับการสอนตามคู่มือครู ” ของวิไลพร ดำสะอาด (2541)

3. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง กับกลุ่มตัวอย่างในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ จำนวน 2 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการสอน ดังนี้

3.1 อธิบายเพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน ถึงวิธีการสอนโดยการสอนโดยใช้กิจกรรมการ

เรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) โดยแนะนำวิธีการดำเนินกิจกรรมตามขั้นตอน แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และวิธีการประเมินผลการเรียนโดยใช้กิจกรรมนี้

3.2 ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจในวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัยก่อนการทดลอง

3.3 ดำเนินการทดลองโดยการสอนตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ซึ่งใช้เวลา 2 ชั่วโมง

3.4 หลังเสร็จสิ้นการทดลองแล้ว ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทำการทดสอบการวัดความสนใจในวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง พัฒนาอาณาจักรสุโขทัยหลังการทดลองซึ่งแบบทดสอบเป็นชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนการทดลอง

3.5 ตรวจให้คะแนน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบทดสอบวัดความสนใจในวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์

3.6 เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2566 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบJigsaw) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยใช้ **t – test for Dependent Sample**

5. สรุปผลการวิจัย

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย โดยการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5.2 ความสนใจของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบมีส่วนร่วม(เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) จากผลการวิจัยได้อภิปรายตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)จากสมมุติฐานข้อที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันจากการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ(เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนการทดดลองและหลังการทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 นั่นแสดงว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) หลังการทดลองมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกันจริงซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ คือนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้านความสนใจในวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัยของนักเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw)จากสมมุติฐานข้อที่ 2 ด้านความสนใจในวิธีการสอนวิชาประวัติศาสตร์เรื่องพัฒนาการอาณาจักรสุโขทัย โดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือ (โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1.1 จากการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ Jigsaw) ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และครูผู้สอนสามารถนำแผนการจักการเรียนการสอนพัฒนาให้ดีขึ้นได้ และการคิดค้นนวัตกรรมทางการเรียนการสอนได้ดียิ่งขึ้น

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้การส่งเสริม และสนับสนุนครูในการสร้างนวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อก่อให้เกิดกำลังใจและความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนอันจะนำมาซึ่งประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนได้อย่างดียิ่งต่อไป

บรรณานุกรม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน . (2524). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ. ไทยวัฒนาพานิช

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2555).แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.กรุงเทพฯ.โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด

อัจฉรา ชีวพันธ์ และคณะ (2532 : 102) แบบฝึกทักษะ. กรุงเทพฯ